

kratisering, men man kunde ikke just paastaa, at Partiets Standpunkter havde faaet almindelig Tilslutning. — Taleren vilde ikke bestride, at Regeringen havde hjulpet de svage og lagt Byrderne paa de stærke, men dette var dog ikke sket i højere Grad, end at de velhavende var blevet rigere, hvad der atter hos de daarligt stillede maatte vække Stemning for, at deres Forhold forbedredes. Under Hensyn hertil havde Kommunisterne gjort sig til Talsmænd for Ønsker, der sidste Sommer var fremsat paa Arbejdsløshedskassernes Delegeretmøder og Fagforbundenes Kongresser, men Lovforslag om Ændringer i *Arbejdsløshedsloven*, om Forhøjelse af *Aldersrente* og *Invalidere*, om forandrede Bemandingsregler m. m. var ikke blevet gennemført. Ogsaa *Landarbejdernes Vilkaar* havde Partiets Forslag taget Sigte paa at forbedre, idet det ved en Nedsikring af Landbrugets Gældsbyrde vilde blive muligt for Landbruget at aftage mere Arbejds-kraft og betale en ordentlig Løn; men skønt Landstingsflertallet nu var erobret, var der intet sket med Hensyn til den rentebærende Kapital. Hvis man vilde tænke paa at bevare, hvad der var vundet, maatte man imidlertid ogsaa sikre ordentlige Vilkaar for det arbejdende Landbrug; »for Landarbejderne og for de arbejdsløse maa der skabes Beskæftigelse, thi hvis ikke det sker, saa ved vi, at Tusinder og atter Tusinder vil falde for den fascistiske Demagogi«. — Naar Hartvig Frisch havde sagt, at Arbejderne i Danmark ligesom i Sverige afviste Kommunisterne med Foragt, havde hverken Taleren eller hans Parti mærket noget til en saadan Afvisning, men det kunde konstateres, at Partiets Politik vandt Anerkendelse i større og større Kredse.

Statsministeren knyttede enkelte Bemærkninger til Partiførernes Udtalelser og imødegik navnlig Betragtninger fra forskellig Side angaaende Arbejdsløsheden og de af Regeringen iværksatte Foranstaltninger til dennes Bekæmpelse.

Om *Samarbejdet mellem Regeringspartierne* udtalte Statsministeren, at dette var bygget paa gensidig Tillid, fælles Ideer og Interesser, og at der — hvad der end skete ved Valget — var al Grund til at vente, at der fremdeles blev et Samarbejde mellem de to Partier for en fortsat social og politisk Udvikling paa Demokratiets Grund og et Samarbejde mod enhver Art af Reaktion. — Naar Christmas Møller havde klaget over, at Regeringen ikke efter *21 Mandes Udvalgets Arbejde* havde givet Besked om Ændringer i Militærordningen, syntes Statsministeren, at denne Bebrejdelse var kommet lovlig tidlig; thi den fordomsfrie Drøftelse af en Række Spørgsmaal var nok i Gang, »men et Udvalg plejer dog at afslutte sit Arbejde, og derefter præciserer Ministeriet som